

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Zubco Ion și de avocatul său Rodica Palade, de avocatul Andrian Fetcu în numele inculpatului Popovici Vladimir, împotriva sentinței Judecătoriai Ungheni din 06 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, în privința inculpaților

Zubco Ion Alexandr, născut la 29 februarie 1992, originar și locuitor al s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Popovici Vladimir Andrei, născut la 10 martie 1988, originar și locuitor al s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>Termenul de examinare,</i>
<i>în instanța de fond: 15.12.2014 – 06.04.2015,</i>
<i>în instanța de apel: 07.05.2015 – 29.10.2015,</i>
<i>în instanța de recurs: 12.02.2016 – 06.04.2016.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Ungheni din 06 aprilie 2015, Zubco Ion a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 18 noiembrie 2014.

Popovici Vladimir a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 18 noiembrie 2014.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 noiembrie 2014, aproximativ ora 07.00, inculpații Zubco I. și Popovici V., de comun acord, acționând cu intenție directă, în urma unei înțelegeri prealabile, după un plan bine chibzuit, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, primul fiind mascat cu gulerul de la bluză, astupându-și fața, deținând în mână un cuțit, au pătruns ilegal în salonul jocurilor de noroc S.R.L. ”Mava-Grup” din str. Cristiuc 12/118, or. Ungheni și, amenințându-l pe operatorul Guleac F. cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, punându-i cuțitul la gât, iar ulterior amenințându-l cu același cuțit în regiunea abdomenului, au cerut de la acesta suma de 2000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Zubco I. a recunoscut vina parțial și a declarat că a intrat singur în salonul de jocuri de noroc, a pus cuțitul la umărul lui Guleac F. și i-a cerut bani. Popovici V. a intrat în urma lui și, neînțelegând ce se petrece, i-a cerut să se liniștească. Realizând că comite ceva ilegal a luat cuțitul și a ieșit, în urma lui Popovici V., afară, aruncând scurta într-o urnă. A săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate, neavând nicio înțelegere prealabilă cu Popovici V.

Inculpatul Popovici V. a pledat nevinovat și a explicat că Zubco I. a intrat în salonul de jocuri de noroc, el urmându-l peste 10-15 secunde. Operatorul Guleac F. era în picioare, iar Zubco I. era cu gulerul la scurtă tras peste nas și avea un cuțit în mână. A întrebat ce se întâmplă și înțelegând că Zubco I. cerea bani, i-a spus să se liniștească.

Totodată, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Guleac F. a declarat că inculpații au intrat în sala de jocuri de noroc și Zubco I., care avea gulerul de la pulover ridicat peste gură i-a pus cuțitul la gât, cerându-i bani, iar Popovici V. stătea lângă un aparat de joc. În momentul când Zubco I. i-a pus cuțitul la gât, el a reușit să activeze butonul de alarmă, iar inculpații au ieșit din încăpere și au fugit după colțul străzii. Prezentându-se colaboratorii de pază au găsit în ladă cuțitul și scurta pe care a aruncat-o Zubco I.

Potrivit procesului-verbal din 18.11.2014 și planșei fotografice, Guleac G. l-a recunoscut pe Popovici V.

Conform procesului-verbal din 18.11.2014 și planșei fotografice, Guleac G. l-a recunoscut pe Zubco I.

Prin procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 19.11.2014, s-a constatat că în incinta salonului de jocuri de noroc ”Royal” a intrat o persoană îmbrăcată în scurtă de culoare albă, căciulă pe cap, având fața acoperită și un cuțit în mâna dreaptă, s-a apropiat de operator și i-a pus cuțitul la gât. Peste aproximativ 30 secunde a intrat altă persoană îmbrăcată în scurtă albă, căciulă pe cap, având fața descoperită, care a lăsat ușa de la intrare deschisă și, după ce s-a apropiat de operator și de persoana cu cuțitul în mână, s-a întors înapoi și a închis ușa. La ora 07.06 ambele persoane au ieșit din salon.

Alegațiile apărării că inculpatul Zubco I. a renunțat benevol de la comiterea infracțiunii nu au suport juridic, fiind combătute prin probele administrate.

Acțiunile inculpatului Popovici V., întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, vinovăția acestuia fiind dovedită prin probele administrate. Argumentele că atacul a fost săvârșit doar de Zubco I. sunt neîntemeiate, având în vedere că ambii inculpați, chiar și prin acordul lor tacit, au intrat în jurul orei 07.00 în salonul de jocuri de noroc

S.R.L. "Mava-Grup", nemijlocit atacul asupra părții vătămate fiind întreprins de inculpatul Zubco I., ulterior, ambii, continuând acțiunile ilegale. Rolul și gravitatea acțiunilor a fost diferit, fapte care urmează a fi luate în considerare la individualizarea pedepsei aplicate inculpaților. Acțiunile lui Zubco I. au avut loc în prezența lui Popovici V., care nu a întreprins careva măsuri pentru a le curma. Chiar dacă inculpații au realizat câte o parte a acțiunii infracționale, având în vedere intenția comună, în acțiunile lor există infracțiunea consumată a tâlhăriei, care se consideră astfel din momentul atacului, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea victimei, indiferent de faptul dacă a fost sau nu însușită averea proprietarului. Inculpații au acționat simultan și conjugat, între ei a existat o cooperare intelectuală, fiind acceptate rezultatele celuilalt, fiecare contribuind, într-o formă sau alta, la săvârșirea infracțiunii.

Declarațiile inculpatului Popovici V. că a intrat în salon din curiozitate, neavând intenția de a jefui pe cineva, sunt făcute în scop de apărare, iar faptul nerecunoașterii vinovăției nu echivalează cu achitarea acestuia, declarațiile lui fiind combătute prin probe administrate care i-au dovedit vina.

Totodată, din imaginile video rezultă că, inculpatul Popovici V., deși nu a recunoscut vina, a participat de comun acord cu Zubco I. la comiterea infracțiunii, deoarece intrând în salonul de jocuri de noroc, a închis ușa, cu scopul de a ascunde acțiunile lor criminale și nu a curmat acțiunile lui Zubco I.

Deci, probele administrate indică la faptul că inculpații au acționat împreună, tacit, cu scopul sustragerii bunurilor.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de rolul inculpaților la comiterea infracțiunii, că inculpatul Zubco I. nu are antecedente penale, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante pe caz, că inculpații au comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate, că Popovici V. este caracterizat satisfăcător, se află în vizorul primăriei și a organelor de drept, anterior a fost judecat, având antecedente penale stinse, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Andrian Fetcu a declarat apel, în numele inculpatului Popovici V., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelantul a invocat că partea vătămată a menționat că nu a înțeles de ce Zubco I. pretindea prin amenințare bani de la el, pe când Popovici V. îl îndemna să înceteze acțiunile sale. Astfel, Popovici V. nu a întreprins nicio acțiune violentă sau amenințare cu violența, nefiind întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate. Înregistrările video dovedesc nevinovăția acestuia, care nu a avut aceeași intenție cu Zubco I., din contra încerca să-l convingă să înceteze acțiunile sale. Totodată, Popovici V. nu era deghizat și nu își ascundea fața, nefiind de comun acord sau având vreo înțelegere prealabilă cu Zubco I., intrând în local după acesta peste ceva

timp. Fiind pentru prima dată în or. Ungheni, a fost indus în eroare de Zubco I. că acel local era un bar sau magazin.

Chiar și în ipoteza că Popovici V. ar fi acceptat tacit intenția lui Zubco I., renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii este evidentă din aceeași înregistrare video.

Astfel, instanța de fond nu a apreciat obiectiv totalitatea circumstanțelor cauzei.

3.1. A declarat apel și inculpatul Zubco I., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că nu a avut o înțelegere prealabilă cu Popovici V., acesta nu cunoștea despre intențiile pe care le avea, instanța ajungând la această concluzie în baza declarațiilor părții vătămate.

Instanța eronat a interpretat faptul că Popovici V. a închis ușa din motivul că acționa împreună cu el și pentru a nu fi văzuți de cineva.

Totodată, partea vătămată a declarat că nu au fost amenințări și nu a fost aplicată violența, iar probele administrate nu au indicat la faptul că Popovici V. are vreo vină. Din înregistrările video este evident că Popovici V., fiind luat prin surprindere, a încercat să aplaneze situația, încercând să-l liniștească.

Instanța de fond s-a bazat pe presupuneri care au agravat încadrarea juridică a acțiunilor comise de el și l-a recunoscut vinovat pe Popovici V. de o faptă pe care nu a comis-o.

Pedeapsa aplicată este prea aspră, nefiind corespunzătoare faptei comise, instanța neîntemeiat recunoscându-i vinovați de comiterea tâlhăriei în participație simplă, de comun acord, în urma unei înțelegeri prealabile și după un plan bine chibzuit.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Hotărârea adoptată corespunde cerințelor legale ale unui act juridic, instanța de fond făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor administrate.

Instanța de fond întemeiat și-a bazat sentința de condamnare pe declarațiile părții vătămate și ale martorului Tacot I., procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 18.11.2014, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 18.11.2014, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei și planșele fotografice din 18.11.2014, procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 19.11.2014.

Probele administrate coroborează între ele, formând un ansamblu probatoriu, care a dovedit pe deplin vinovăția inculpaților în faptele aduse în învinuire, fiind combătute argumentele apărării referitor la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului Popovici V. și nevinovăția acestuia în comiterea

faptei incriminate, acestea având un caracter declarativ și fiind invocate cu scopul de evita răspunderea penală.

Astfel, vizualizând imaginile video, instanța de apel a reținut că Zubco I. a intrat primul în încăpere, având un cuțit în mână, peste circa 30 secunde a intrat în încăpere și Popovici V., lăsând ușa deschisă și apropiindu-se de partea vătămată și inculpatul Zubco I. și fiind lângă ei a văzut cu certitudine ce se petrece în incintă, s-a întors la ușa de la intrare și privind în jur, a închis ușa, apoi a revenit la locul unde se aflau partea vătămată și Zubco I. Ulterior, după ce partea vătămată a indicat spre camerele de luat vederi, Popovici V. a insistat ca ei să înceteze acțiunile, iar după ce Guleac F. a activat butonul de alarmă, inculpații au părăsit localul.

Argumentele apărării invocate în susținerea renunțării benevole a inculpaților la comiterea infracțiunii sunt neîntemeiate.

Infracțiunea de tâlhărie este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei.

Astfel, din totalitatea probelor administrate rezultă că inculpații au părăsit localul în urma săvârșirii atacului, or, aceștia înțelegând că acțiunile lor au fost înregistrate de camerele de luat vederi din încăpere și văzând că partea vătămată a acționat butonul de alarmă, au părăsit localul în scopul evitării răspunderii pentru atacul deja comis și nu din motiv că ar fi renunțat la comiterea faptei.

Totodată, Popovici V. s-a întors la ușa de la intrare cu intenția de a o închide dar nu pentru a pleca și a revenit pentru a continua atacul, dar nu cu scopul de a-l lua pe Zubco I. de acolo, după cum afirmă apărarea, aceste afirmații fiind combătute prin înregistrarea audio-video prezentată. Până a închide ușa, Popovici V. a verificat dacă au fost observați sau dacă nu vine cineva, închizând ușa pentru a ascunde acțiunile criminale ce se petreceau în acel moment în local. În cazul în care ar fi avut intenția de a-l lua pe Zubco I. de la locul comiterii atacului, nu ar fi apărut necesitatea de a privi în jur și a închide ușa de la intrare. Potrivit înregistrării video, Popovici V. a încercat să-l ia pe Zubco I. de la locul comiterii crimei, doar după ce partea vătămată i-a informat că în incinta localului are loc înregistrarea video.

La fel, s-a confirmat și faptul că inculpații au participat la comiterea infracțiunii în urma înțelegerii prealabile. Ei au venit la locul infracțiunii împreună și în timp ce Zubco I. amenința partea vătămată, Popovici V. verifica să nu fie văzuți de cineva în acel moment. Atacul asupra lui Guleac F. s-a produs prin poziționarea cuțitului la gâtul părții vătămate de către Zubco I., acțiune însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate și cererea de a i se elibera banii, Popovici V., tacit acceptând producerea atacului, privind în jur și închizând ușa de la intrare, ulterior părăsind împreună localul.

Astfel, martorul Tacot I. a presupus că inculpații au comis ceva rău, însă în comportamentul lor nu persistau careva divergențe, remușcări sau certuri cu privire la acțiunile lor.

Nu pot fi reținute argumentele apărării că declarațiile părții vătămate și ale martorului Tacot I. nu sunt obiective, deoarece acestea coroborează cu probele din dosar, formând un ansamblu probant care demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților.

Sunt neîntemeiate și afirmațiile apărării că părții vătămate nu i-au fost cauzate careva leziuni corporale. Or, latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie se realizează prin două modalități: aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea

persoanei agresate sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, cea de-a doua modalitate fiind incriminată inculpaților și reținută de instanța de fond. Deși partea vătămată a explicat că față de el nu a fost aplicată violență și nu a fost amenințat, existența amenințării rezultă din aceleași declarații în care a indicat că i-a fost pus cuțitul la gât și că va rămâne sănătos dacă va da suma de bani solicitată.

Faptul că amenințarea a fost una reală și periculoasă pentru viața sau sănătatea părții vătămate, rezultă din circumstanțele cauzei, fapta având loc dimineața, în local Guleac F. fiind singur când i s-au cerut banii, cerințele fiind însoțite de amenințări cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, cu demonstrarea unui cuțit și plasarea acestuia la gâtul părții vătămate.

Instanța de fond a apreciat just probele administrate, corespunzător cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate rezultând din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, verificate în baza materialului probator acumulat.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, care au fost aplicate corespunzător gravității faptelor și personalității inculpaților, în raport cu pericolul social concret al faptelor comise și atitudinea procesuală pe care au manifestat-o inculpații pe parcursul judecării cauzei, că lipsesc circumstanțe atenuante, infracțiunea fiind comisă în stare de ebrietate.

5. Avocatul Andrian Fetcu, a declarat recurs ordinar în numele inculpatului Popovici V., în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurentul a indicat că partea vătămată nu a înțeles de ce Zubco I. pretindea prin amenințare bani de la el, pe când Popovici V. îl îndemna să înceteze acțiunile sale.

Astfel, Popovici V. nu a întreprins nicio acțiune violentă sau amenințare cu violența, nefiind întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate. Înregistrările video dovedesc nevinovăția acestuia, care nu a avut aceeași intenție cu Zubco I., din contra încerca să-l convingă să înceteze acțiunile sale. Totodată, Popovici V. nu era deghizat și nu își ascundea fața, nefiind de comun acord sau având vreo înțelegere prealabilă cu Zubco I., intrând în local după acesta peste ceva timp. Fiind pentru prima dată în or. Ungheni, a fost indus în eroare de Zubco I. că acel local era un bar sau magazin.

Chiar și în ipoteza că Popovici V. ar fi acceptat tacit intenția lui Zubco I., renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii este evidentă din aceeași înregistrare video.

Astfel, instanța de fond neobiectiv a apreciat totalitatea circumstanțelor cauzei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420-422, 424, 425, 429, 430, 439 CPP.

5.1. Avocatul Rodica Palade a declarat recurs ordinar în numele inculpatului Zubco I., în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

Recurenta a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Sentința a fost bazată pe presupuneri, fiindu-i aplicată inculpatului o pedeapsă prea aspră.

Inculpatul Zubco I., a indicat că nu a acționat de comun acord cu Popovici V., fapt evident din înregistrarea video, în care se vede că acesta nu era deghizat sau mascat când a intrat în local. La fel, în înregistrarea prezentată nu se vede că Zubco I. a amenințat cu arma partea vătămată, din contra ultimul se ceartă și-l bruschează pe Zubco I., care împreună cu Popovici V. părăsesc benevol încăperea.

Totodată, partea vătămată a declarat că în privința sa nu a fost aplicată violență și nu a fost amenințat, din înregistrarea video fiind evident că partea vătămată nu a luat lucrurile în serios, din contra striga și îl împingea pe Zubco I. din local, instanța nemotivat reținând că amenințarea a fost una reală și periculoasă pentru sănătatea părții vătămate.

La fel, incidentul având loc în perioada rece a anului, inculpații erau îmbrăcați, având căciuli pe cap, însă nu erau deghizați, între ei nu a avut loc nicio înțelegere prealabilă, aceștia intrând separat, iar Popovici V. a închis ușa, afară fiind frig, fără careva intenții.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.2. A declarat recurs ordinar și inculpatul Zubco I., în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că nu a avut careva înțelegere prealabilă cu Popovici V. la comiterea infracțiunii.

Instanța, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont că a recunoscut vina și s-a căit, pedeapsa aplicată fiind prea aspră în raport cu acțiunile întreprinse, precum și faptul că lipsește prejudiciul material și nu a fost aplicată violență în privința părții vătămate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că în recursul declarat de avocatul Andrian Fetcu, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (pct. 5. din decizie).

Totodată, se atestă că recursul declarat de avocatul Rodica Palade este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat de inculpatul Zubco I. este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă în recursul dat nu este indicat care ar fi esența circumstanțelor că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.2. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocaților și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpaților, just încadrând juridic acțiunile lor în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Guleac F., a martorului Tacot I., procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 18.11.2014, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 18.11.2014, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei și planșele fotografice din 18.11.2014, procesul-verbal de examinare a

imaginilor video din 19.11.2014, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5., 5.1. și 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2, 4, 5, 5.1. și 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Zubco Ion și de avocatul său Rodica Palade, de avocatul Andrian Fetcu în numele inculpatului Popovici Vladimir, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, în privința inculpaților Zubco Ion Alexandr și Popovici Vladimir Andrei, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco